

nøje opfølgning på det, men at vi også sikrer den der meget individuelle tilgang.

Det, som vi så godt kan lide ved det her, er nemlig, at vi nu starter med at fokusere på alt det, de unge kan, uanset om de har et handicap på den ene eller den anden måde, i stedet for at sige: Hvad er det, du ikke kan? Jeg tror, det er helt afgørende, at vi nu siger: Du har 12 uger, hvor du kan få afklaret dit forløb. Du kan i samarbejde med dine forældre og skolen nu få tilbudt det, der passer præcis til dig.

Det, som vi også kan, og som jeg synes har været ret godt og fint, er nemlig at bruge de eksisterende uddannelses tilbud. Vi går ikke ud og opfinder den dybe tallerken, men bruger de tilbud, der er, og tilrettelægger dem så individuelt i forhold til de unge mennesker. Det synes jeg er utrolig godt.

Kl. 13.35

Men det betyder også, at der er rejst en problemstilling i stort set alle høringssvarene, nemlig om finansieringen: Er det her nu nok? Men der må vi så sige, at når der er et retskrav, har man selvfølgelig krav på at få tilbuddet. Så regeringen får et problem, hvis det her bliver en kæmpe succes. Vi støtter gerne med at finde pengene til det, fordi det er så vigtigt i den her forbindelse, at alle unge mennesker får en uddannelse.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg var en lille smule skuffet, når vi nu skal strø lidt malurt i bægeret, over, at det lykkedes at få det over i satspuljeforhandlingerne. Det burde selvfølgelig som alle andre ungdomsuddannelser have været et statsfinansieret redskab, der var brugt her, hvor det var staten, der finansierede det. Men det forhindrer mig ikke i at glæde mig over, at det lykkedes at få det her lovforslag på banen. Men vi vil, så snart det er muligt og der er et andet flertal for det, sikre, at det her bliver statsfinansieret, at vi får det den anden vej rundt og får det statsfinansieret.

Så er der nogle, der har rejst spørgsmålet om, hvorfor der ikke er SU til de her unge mennesker. Der vil jeg sige, at det selvfølgelig er afgørende, at de hjælpeforanstaltninger, forsørgelsesmuligheder, der findes i dag, med revalidering, førtidspensionering osv., fortsætter. Men vi vil gerne medvirke til også at tage det op i SU-forhandlingerne, når vi når dertil, og sikre, at de her unge mennesker selvfølgelig på linje med alle andre, når de er over 18 år, får mulighed for SU. Det er selvfølgelig det videre forløb, men

det er klart, at vi vil forbeholde os retten til at tage det op og også finde en anden finansiering.

Så vil jeg glæde mig over, at vi, når nu vi vedtager sådan en ny lov, også indtænker, at der kan være en lang række forskellige forsøg, fordi det jo har kørt efter nogle meget forskellige principper i amterne, der tidligere havde forpligtelsen under specialundervisningsloven for voksne – hvor det lå helt malplaceret ifølge min opfattelse; men nogle amter har gjort det godt – og at vi nu siger, at der bliver retskrav på det; og at de der 3 år, der står i lovforslaget, i virkeligheden også betyder, at man i forhold til den unge kan lave et lidt længere individuelt forløb.

Alt i alt vil jeg sige: Et rigtig godt lovforslag, et kæmpe fremskridt, at alle unge får mulighed for en ungdomsuddannelse, uanset hvor de er. Og det, at vi sikrer, at der kan laves forsøg undervejs, synes jeg er rigtig godt.

Så er der en del usikkerhed – det er der altid, når vi laver noget nyt – men jeg kan ikke anerkende en del af høringssvarene, der siger, at det her risikerer at blive ringere end det, der var. Det er simpelt hen et lidt surt opstød fra nogle, der er meget bange for en enkelt del af den uddannelsesverden, som er der i forvejen.

Det er klart, at det er sårbare grupper, og vi skal sikre, at alle bliver løftet, og der mener jeg, viljen er til stede. Men det er klart, at vi vil følge det, og vi vil også lægge vægt på at få flyttet finansieringen og sørge for, at der er penge nok.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg deler helt den socialdemokratiske ordførers begejstring over, at vi gennemfører denne ordning, hvor vi sikrer retskrav på et godt tilbud for alle unge over hele landet. Men jeg hæfter mig ved, at Socialdemokraterne mener, at det burde have været statsligt finansieret helt fra starten, og at man vil sørge for det, straks man får et andet flertal, fordi det er en statslig ordning, man er mest interesseret i, og fordi det også er langt bedre end det, amterne kunne præstere.

Så vil jeg bare lige for god ordens skyld spørge: Når nu en statslig ordning er så meget bedre og I virkelig er så glade for det, der nu gennemføres, hvorfor gjorde I det så egentlig ikke, da I selv havde flertallet, i stedet for at afvente beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti og VK-regeringens initiativ herpå?